Akbaba

Denizcilik Bankası
T. A. O.

DENİZYOLLARI
Gemilerile seyahat bir zevktir

Amerikaya:
Türk parasile muntazam seferler

Denizyolları
Sürat, Emniyet, Konfor, demektir

AKBABA

Sahibi ve Başyazarı:
YUSUF ZİYA ORTAÇ

Teknik Sekreter:
Selâmi Münir YURDATAP

Yazı işlerini fiilen idare eden:
AHMET KOÇER

Abone Şartları:

Yıllığı 25 lira, altı aylığı 12,50 lira, üç aylığı 650 kuruş.

Yabancı memleketlere: Yıllığı 50 lira, altı aylığı 25 lira, üç aylığı 1250 kuruş.

[Adres değiştirmek, bir lira ücrete tâbidir.]

[Gönderilen yazılar, resimler basılsın, basılmasın, iade edilmez.]

Sayısı: 50 Kuruş

ADRES:
Klodfarer caddesi No. 8-10
Belediye — İSTANBUL

Basıldığı Yer:
ERCAN MATBAASI

Telefon: 21811

Üç Katlı Ev

Yazan:
YUSUF ZİYA ORTAÇ

★ Son Yılların En Güzel Romanı ★

İkinci baskısı çıktı

Fiatı: 150 Kuruş

Tenzilâtlı Satış

Aşağıdaki kuponla beraber 75 kuruşluk posta pulu gönderen AKBABA okuyucularına 100 de 50 tenzilâtla gönderilecektir.

Tenzilâtlı Kitap Satış Kuponu: 1

GÖZEN KREMLERİ

GENÇLEŞTİRİR ve GÜZELLEŞTİRİR.

Seba Melikesi
Belkıs

En güzel sinema romanı ★
En güzel sinema yıldızının enfes fotoğraflarile

3 üncü baskısı çıktı

Fiatı: 50 Kuruş

Adresimize 50 kuruşluk posta pulu göndermek kâfidir.

SAYI : 100 — CİLT : 4 — 11 ŞUBAT 1954 ★ PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR ★ SAHİBİ : YUSUF ZİYA ORTAÇ

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

Lütfi Kırdar'a Mektup

Demek sayın Kırdar, C. H P. den siz de istifa ettiniz. Ama, niçin?.. Hayır, hayır, niçin istifa ettiniz değil, niçin bu kadar geç istifa ettiniz?

Siz ki, benim tanıdığım tek yapıcı vali ve belediye reisi idiniz: Beyoğlunu İstanbula bağlayan Atatürk bulvarı sizindir. Tepebaşından, Halici kucaklıyarak Şişhaneye sarkan geniş asfalt sizindir. Maçkadan Dolmabahçeye bir rüya filmi gibi akan o güzel yol sizindir. İçinde, bokslar yapılan, güreşler tutulan, sergiler kurulan Spor Sarayı sizindir. Mısırçarşısı sizindir, restore edilmiş büyük mimarî eserler sizindir ve hâlâ şehrin tek sahası, Midhat Paşa stadyomu sizindir!

Ve siz bunları, rahmetli Refik Saydam hükûmetinin: «Harp var, imar yok!» parolasına karşı, küçük bütçenize büyük aşkınızı katarak yapmıştınız.

Bu başarılar, sizindi elbet. Ama, en az sizin kadar da C. H. P. nindi ve C. H. P. iktidarınındı.

E, bu hizmetlerinize karşılık, onlar size ne yaptı acaba?

Ne mi yaptı?.. Ara seçimlerinde iştirakin, yüzde altmış değil, yüzde on olduğunu İnönü'ye söylediğiniz için aleyhinizde gazete çıkarttılar ve isminizi şantaj tefine koydular!

Sonra?. Sonra da, o kadar liyakatle oturduğunuz koltuktan atıverdiler..

Hayretle baktığımız zaman, arkanızda Şemsettin Günaltay'ın lâpçin izini gördük!

Haydi, sizin gidişinizi affedelim sayın Kırdar. Ama, yerinize Fahreddin Kerim'in getirilişini nasıl affedelim?

Fahreddin Kerim ki, bizim hekimlik dünyamızda sayılı kıymetlerimizden biridir. İstanbul vali ve belediye reisliğine, Üniversite kürsüsünden, binlerce talebesini bırakıp gel di. Hayır, gelmedi, indi!..

Ne gördük?.. Beş yıldır, şu vıcık vıcık caddelerin çamurundan, şu bakımsız sokaklardan, şu çöpçüsüz mahallelerden, şu susuz musluklardan, şu deve hamuru ekmeklerden, şu harap tramvaylardan, şu tek çivi çakılmayan perişan manzaradan başka ne gördük?

Haaa, ne mi?.. Yapılışından iki ay sonra, altındaki çakılları üstüne çıkan, İstiklâl caddesindeki seçim asfaltını gördük!

Bir de, yıllarca evvel temelini attığınız Opera binasının iskeletini!..

Fahrettin Kerim üstadı, o kadar güzel ve bereketli mahsuller verdiği Üniversite ikliminden söküp bu toprağa dikenler; sizi, o kadar güzel ve bereketli mahsuller verdiğiniz bu topraktan sökenlerdi.

E, şimdi söyler misiniz bana sayın Kırdar, kaderini böyle vefasız insanların elinde tuttuğu bir partiden istifa için bu güne kadar ne beklediniz?.

Yusuf Ziya ORTAÇ

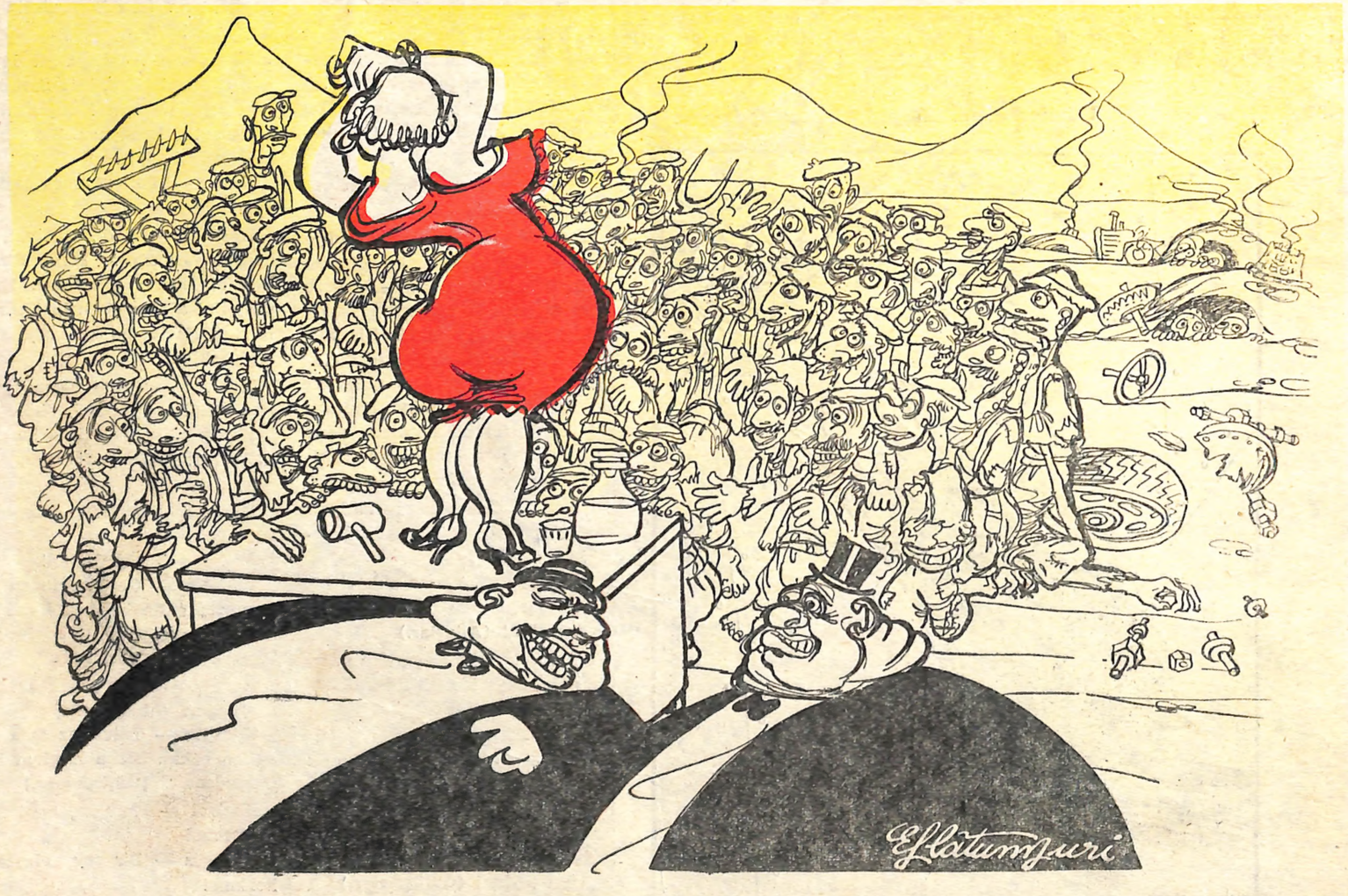

İki partili — Başka türlü kazanmamızın yolu yok!..

KARAGÖZ

Yazan: AKBABACI

44 üncü FASIL

[Ulus matbaası ve Halk Partisi merkezinin etrafına halk toplanmıştır. Matbaanın ve partinin tahliyesini seyrederler. Bir kısım Halk Partililer gösteriş için çıkanları alkışlarlar. Bir kısım halk da kayıtsızlıkla bakar. Karagözle Hacivat dış kapıdan caddeye çıkınca bir alkış kopar.]

Karagöz — Ulan Hacivat, bu netamelilerden biri geliyor galiba! Başımıza bir iş çıkmadan buradan sıvışalım!

Hacivat — Kimsenin geldiği yok, Karagözüm, kapıdan ikimiz çıktık!

Karagöz — Kimi alkışlıyorlar, öyleyse?

Hacivat — Bilmem, bizi galiba!

Karagöz — Ulan, bizim nemizi alkışlıyacaklar? Ne Partiye girebildik, ne büyük efendinin elini öpebildik! Hırsız diye yakalandık. Hamallıktan güç belâ yakamızı kurtardık!

Hacivat — Canım Karagözüm, bu söylediklerini bu adamlar ne bilecekler? Kapıdan kelli felli iki kişi çıktığını gördüler. Herhalde Halk Partisi erkânından diye alkışlıyorlar. Bak, hâlâ alkışlıyorlar. Gülümseyerek onları başınla selâmla!

Karagöz — **(Başiyle selâmlar.)** Tuu, Allah müstahakını versin, bu ne kepazelik yahu! Bir taraftan hırsız diye yakalan, öbür taraftan alkışlan! Hacivat, hani ben de bu işe başlıyalı, senin gibi iki yüzlü oldum!

Hacivat — Aman, Karagözüm, politika dediğin budur işte! Bir tarafa yumruğunu gösterecek, öbür tarafa öpücük yollıyacaksın!

Bir küfeci — Ula, bunlar bizim Helk Partilu aslanlarımız mı ki? Yaşasın Helk Partilu aslanlarımız! **(Karagözle Hacivadı alkışlarlar.)**

Hacivat — Şimdi anladın mı, kimi alkışlıyorlarmış!

Karagöz — Anladım ulan, anladım! İşin kepazeliği meydana çıkmadan namusumuzla sıvışalım!

Hacivat — Kaçmak olmaz Karagöz, bukadar kişiden kaçılır mı?

Karagöz — Ne halt edeceğiz?

Hacivat — Bir kaç lâf söyle!

Karagöz — Ulan, ne söyleyim, ben yalan fabrikası mıyım? Ne uydurup söylerim?

Hacivat — Canım Karagöz, Partinin mallarının alınmasının ehemmiyeti olmadığından, eski hizmetine yine devam edeceğinden falan bahsediver... Bir kaç söz kâfi! **(Bu sırada dışarıdaki alkış seslerini merak eden kâğıtçı, makinistle birlikte matbaadan çıkarlar. Karagözle Hacivadı görürler).**

Kâğıtçı — Bak, ağabey, herkes bizim Karagözle Hacivat amcayı alkışlıyor!

Makinist — Sahi be!

Kâğıtçı — Yaşasın Karagözle Hacivat! **(Etraftakiler, hafif bir şaşkınlık geçirdikten sonra.)**

Halk — Yaşasın!

Kâğıtçı — Onlar varken Halk Partisinin sırtı yere gelmez!

Halk — Gelmez!

Karagöz — **(Yavaşça)** Sen onu gel de benim sırtıma sor! Hâlâ iki top kâğıdın ağrısı geçmedi!

Bir ses — Karagözle Hacivat amcadan nutuk istiyoruz!

Sesler — İstiyoruz!

Bir ses — Yaşasın büyüklerimiz!

Sesler — Yaşasın!

Bir ses — Büyüklerimizin izinden ayrılmayız!

Sesler — Ayrılmayız!

Bir ses — Malımızı alsalar, canımızı veririz!

Sesler — Veririz!

Bir ses — Karagöz amca, nutkunu dinliyoruz. Bize yol göster!

Karagöz — Aman evlâtlarım, biz size nasıl yol gösterelim? Zaten Ankaranın yabancısıyız. Demin içerde yolumuzu şaşırdık, teker meker merdivenden yuvarlandık. Siz bize yol gösterin de bu çıkmazdan kurtulalım! **(Kahkahalar, alkışlar.)**

Bir ses — Başımızda yerin var Karagöz amca!

Karagöz — Eksik olma evlâdım ama, simitçi tablası gibi hep baş üstünde gezilemez ki... Bir yere ilişmek lâzım! Hacivatla İstanbuldan Ankaraya geldik. Bir baltaya sap olur muyuz, dedik? Aksilik bu ya, işler ters gitti. En sonra Halk Partisinin kapısını çaldık. Bizim mi elimizde uğur yok, eşref saatine mi gelmedi, nedir? Olanları görüyorsunuz!

Bir ses — Malın ne ehemmiyeti var, siz sağ olun, Karagöz Çelebi!..

Karagöz — Yok, malın da ehemmiyeti var, biz de sağ olalım, siz de sağ olun! **(Alkışlar.)**

Bir ses — Siz bize yardım edin, biz onların yerine iki mislini koruz!

Sesler — Koruz!

Karagöz — Paraca yardım umuyorsanız, önce şunu söyleyim ki, bende de, Hacivatta da metelik yok! O, yine eski çıkındır, sıkıştırılsa belki bir şey çıkar. Ama beş tırıl mı tırılım! **(Gülüşmeler.)**

Hacivat — Neler söylüyorsun, Karagöz?

Karagöz — Ulan, nutuk söylüyorum, lâfımı kesme!

Hacivat — Beni karıştırmasana!

Karagöz — Nasıl karıştırmam, sade biz değil, her şey Arap saçına döndü!

Bir ses — Karagöz Çelebi, biz sizden maddî yardım istemiyoruz, manevî yardım istiyoruz!

Karagöz — Lâfla yardım istiyorsanız, o çok!

Bir yabancı ses — Lâfla peynir gemisi yürümez!

Sesler — O kim? Demokrat mı yoksa? Alaşağı edin!

Sesler — Yapmayın, başımıza iş çıkar!

Karagöz — Neye kızıyorsunuz, çocuklar, kim olursa olsun, doğru söylüyor!

Bir ses — Bizde para çok!

Karagöz — Ona akar sular durur! **(Yavaşça Hacivada)** Ulan Hacivat, şapkanı çıkar da parsa toplamaya başla, tam sırasıdır!

Hacivat — Aman, Karagöz, biz buraya dilenmeğe gelmedik!

Karagöz — Dilencilik değil, politika! Bizim nasibimiz bu! Karşımıza ya hamallık çıkıyor, ya dilencilik!

Bir ses — Karagöz amca, yüksek konuş, sesini duymuyoruz!

Karagöz — Söyliyeceğim işte bukadar çocuklar! Şimdi sıra Hacivadın!

Hacivat — Aman Karagöz, ne yapıyorsun? Ben kalabalıkta konuşamam!

Karagöz — Tenhaya git de konuş öyleyse! Ulan, ben Sultanahmet camiinin hatibi değildim ya, sıkıştırdılar konuştum. Sen de ağzına geleni söyle!

Sesler — Hacivat amca dinliyoruz!

Karagöz — Hadi, Hacivat, seni dinliyorlarmış. Biraz dırlan! **(Yerini Hacivada bırakır. Hacivat elini ağzına götürüp öksürür. Herkes Hacivadın ne söyliyeceğini bekler.)**

Hacivat — **(Elini ağzına götürüp öksürerek))** Öhö, öhö!

Karagöz — Anladık, arkası!

Hacivat — Dur, Karagöz, gıcık geçsin!

Karagöz — Müsaade edin, gıcık tutmuş!

Sesler — Su getirelim!

Karagöz — Getirmeyin su dokunur, vaktile kelebek hastalığına yakalandığı için böyle söze başlarken öksürür, sonra geçer!

Bir ses — İnsan kısmı kelebek hastalığına tutulur mu?

Karagöz — Tutulmaz ama, sakalına bakın. Bizim Hacivat keçi cinsindendir. **(Gülüşmeler.)**

Hacivat — Karagöz, beni rezil ediyorsun!

Karagöz — Bir şey olmazsın, korkma!

Hacivat — Sevgili vatandaşlarım! **(Tekrar öksürür.)**

Dörtler Konferansında...

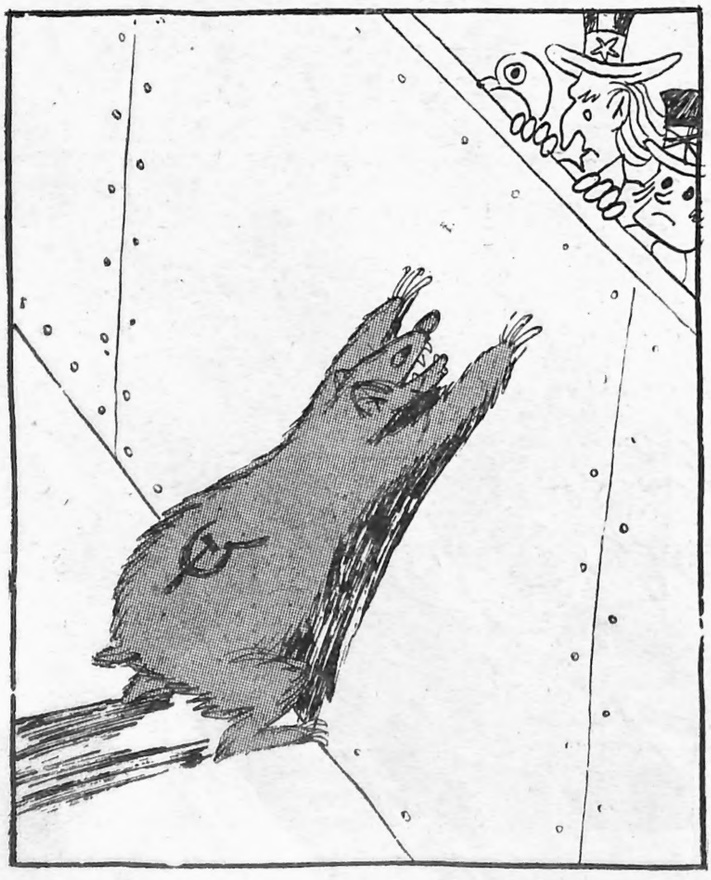

— İyi ki aramızda demir perde var!..

Karagöz — Öksürüğü kes, gırtlağını sıkarım ha!

Hacivat — Sevgili vatandaşlarım! (Tekrar öksürür.)

Karagöz — (Elini Hacivadın boğazına götürerek) Konuşacak mısın, öksürecek misin?

Hacivat — Dur, Karagöz, heyecandan öksürüyorum!

Karagöz — Ulan, ne söyledin de heyecanlandın !

Hacivat — Sevgili vatandaşlarım, Ankaraya geldiğimiz günden beri Partinizle sık sık temas ediyoruz. İleri gelenleriniz bizi çağırdılar. Ziyaretlerine gittik, oturduk, uzun uzadıya konuştuk, hasbihal ettik!

Karagöz — Vallâhi, billâhi hepsi yalan!

Hacivat — Karagöz, sözümü kesme! Genel Sekreter Kasım Gülek, ikimizin de eskidenberi dostudur! Çok sevişiriz.

Karagöz — Yalan!

Hacivat — Nihat Erim'le can ciğeriz. Bize bütün siyasî fikirlerini söyledi!

Karagöz — Yalan!

Hacivat — Onun için size şunu söyliyeyim ki, hiç üzülmeyin, hiç endişe etmeyin! Bunlar siyasî hayatta olağan şeylerdir! Sayın Genel başkanınız da, konuştuğumuz zaman böyle söyledi!

Karagöz — Tuu, Allah müstahakını versin! Sen ne düzenbazmışsın!

Hacivat — İmanınızı sağlam tutun, cesaretiniz kırılmasın. Yaşasın demokrasi!

Sesler — Yaşasın! Karagözle Hacivadı omuzlarımızda taşıyacağız! (Halk, Karagözle Hacivadı omuzlarına alır.)

Karagöz — Mektepte iken altı okka yaparlardı ama, o zamandan beri hiç omuzda taşınmamıştım! Pek rahat değilmiş!

Hacivat — Aman Karagöz, ben çok sıkıştım!

Karagöz — Hah, o kepazelik işte!

Hacivat — Ne yapayım?

Karagöz — Paçalarını bağla!

Hacivat — Öylesi değil, vazîyetim sıkışık!

Karagöz — O kadarına aldırma! Çocuklar, bizi madem götürüyorsunuz, bari Ankara Palas tarafına götürün. Oraya gideceğiz! (Halk, Karagözle Hacivadı Ankara Palasın merdivenlerine bırakır.)

Karagöz — (Hacivadın elinden yakalıyarak) Şu dolaplı kapıdan geçip otele kapağı atmaya bak. Yoksa bir daha kafese girersek, işimiz bitiktir. Bende hal kalmadı!..

Hacivat — Bende de öyle!

(Halk alkışlar.)

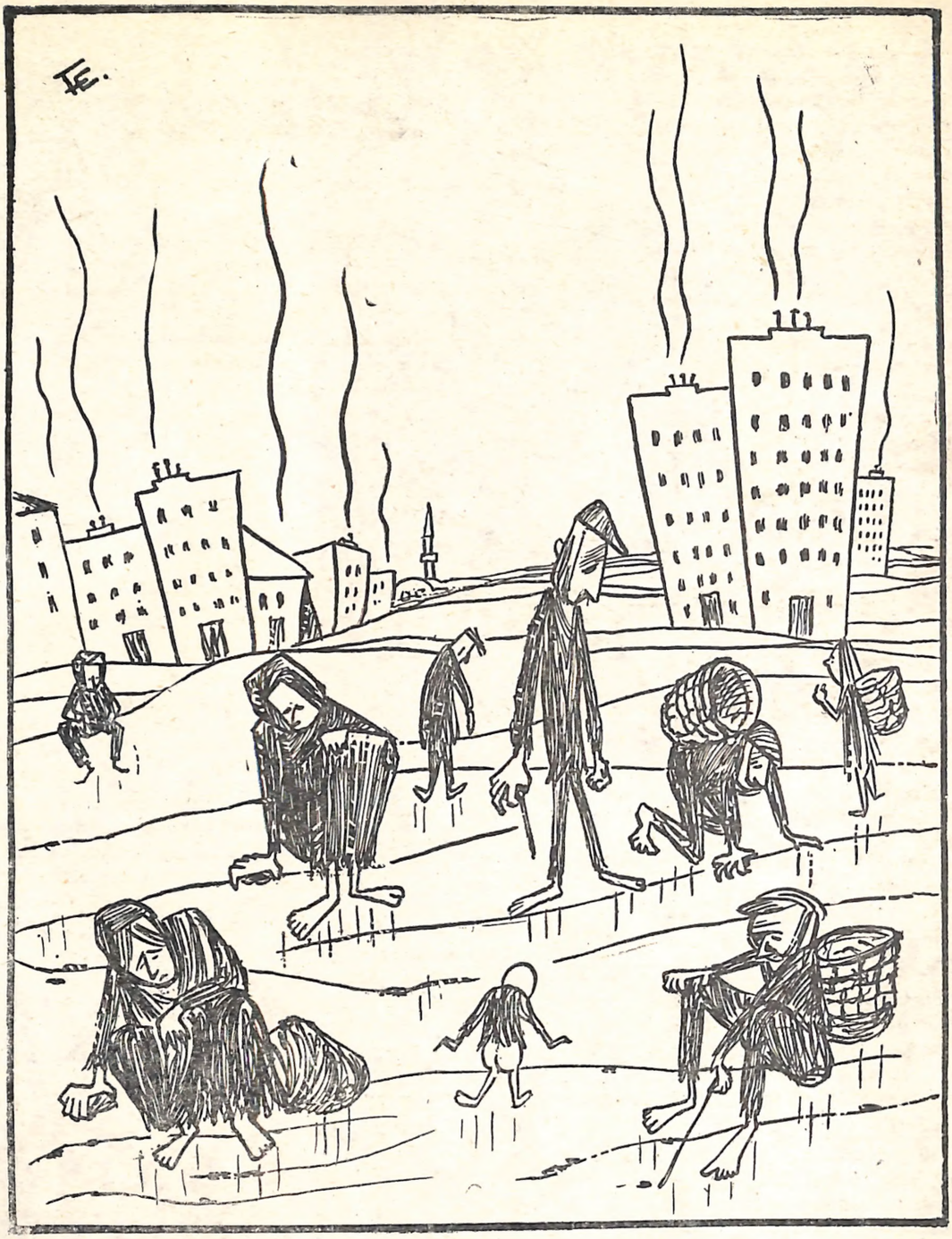

BUZ REVÜSÜ!...

Karagöz — (Hacivada) Elinle selâmlıyarak peşimden gel!

(Karagözle Hacivat, halkı elleriyle selâmlıyarak otelden içeri girerler.)

—44 ncü Faslın sonu —

AKBABACI

ŞANS MESELESİ

Adamcağızın kafasına birinci kattan küçük bir saksı düşmüştü. Kan beynine sıçrayarak merdivenleri tırmandı. Kapıyı hızla çaldı. Bir ihtiyar adam göründü. Kazazede feryat eder gibi bağırdı:

— Bu ne rezalet, kafama bal konunuzdan saksı düştü. Az daha geberiyordum.

— Şansınız varmış.

— Yahu bunun şans neresinde?

— Evvelce dördüncü katta oturuyorduk. Buraya dün taşındık.

o

FARK VAR

— Neden ayrıldın nişanlından Süheylâ?

— Aramızda seviye farkı vardı...

— Ne gibi?

— Kardeş, ben Fatih'te oturuyorum, o Aksaray'da oturuyordu...

TAKVİMDEN YAPRAKLAR

Dostluk Devri

Ne desem, üste tükürsem bıyığım,
Vazgeçip alta tükürsem, sakalım!
Açmayın ağzımı birkaç güncük,
Bu devir böyle geçsin bakalım!

Orhan Seyfi ORHON

SATILIK KOCA

Kızını satan ana, hattâ karısını satan koca görmüştük, daha doğrusu okumuş, işitmiştik ama, kocasını satan kadın... Hayır, buna Pitigrilli'nin hikâyelerinde bile rastlamamıştık!

Meğer böylesi de varmış...

30 Ocak tarihli bütün İstanbul gazetelerinde çıkan bir Anadolu Ajansı haberine göre Lousiana'da, haftalık bir mecmua şu ilânı yayınlamış:

«Satılık bir koca:

30 yaşlarında şahsiyet sahibi, zeki, lisan bilir, iyi okumuş, çalışkan, gayretli, teşebbüs sahibi, mükemmel bir baba, fevkalâde müşfik bir insandır. Fakat ailesine iyi bakmamaktadır. Fiyat peşin olarak 75.000 dolardır.»

Yine Ajansın verdiği habere göre, şimdiye kadar yalnız bir kadın alıcı çıkmış, o da 5.000 dolar vermiş!

Doğrusunu isterseniz bu da fena para değil: 5.000 dolar, serbest piyasa hesabiyle 25.000 lira!..

E, ister misiniz bu yeni usul beyaz esir ticareti bütün dünyada rağbet görsün ve karılar, kocalarını haraç mezat satmağa başlasınlar?

Siz, bu ilk teşebbüsün fazla alıcı bulmayışına bakmayınız. Kusur, ilânın kâfi derecede açık olmayışında, hattâ biraz da kendi kendisini yalanlayışındadır.

Meselâ: (Mükemmel bir baba), (fevkalâde bir insandır) dedikten sonra, (fakat ailesine iyi bakmamaktadır) diyor.

Bizim Türkçede, böyle babaya (mükemmel baba) değil, (iskele babası), (trabzan babası) derler!

Eğer piyasa bu yeni satış malına müşteri bulursa, şöyle ilânlar göreceğimizi umarım:

★ Henüz yirmi sekiz yaşında, ancak bir buçuk sene kullandığım kocamı satıyorum.

Uykusu hafiftir. İstenilen saatte uyandırılmaktan şikâyet etmez. Elinden, dilinden iş gelir.

Fiyatı, peşin para elli bin liradır.

Tecrübe etmek istiyenlere, yirmi dört saati 250 liraya kiralanabilir.

★ Kırk beş yaşında, henüz kuvveti yerinde, az müstamel, elinden bulaşık, çamaşır, ütü ve biraz dikiş gelen kocamı - yenisini peylediğimden - ehven şartlarla satmak istiyorum.

Uysal, iyi huylu, sessiz, efen diden adamdır.

Fiyatı, peşin 10.000 lira, on iki taksitte ödenmek şartile ayda 1000 lira.

★ Eski Hariciye Nezareti ricalinden kocamı, kibarlık meraklılarına devretmek arzu sundayım. Bütün yeni zenginler için tavsiyeye şayandır. Çatal, bıçak tutmasını, salona girmesini, çaylara, balolara, davetlere hangi kıyafetle gidilmesini, nasıl konuşulmasını ve susulmasını öğretir. Dedesi, babası, sülâlesi paşadır. Sonradan görme türedilere şeref ve itibar verir.

Bundan gayri hiç bir işe yaramaz. Eski harfleri unutmuş, yeni harfleri öğrenememiştir. Rehinde bulunan tekaüt maaşından başka geliri yoktur. İsteklilere, üste beş bin lira verilerek devredilecektir.

Ne dersiniz sayın okuyucular, bu günleri de görecek miyiz acaba?..

ÇİMDİK

Şehir Tiyatrosunun genç ve kıymetli sanatkârı: Merhum Perihan YANAL.

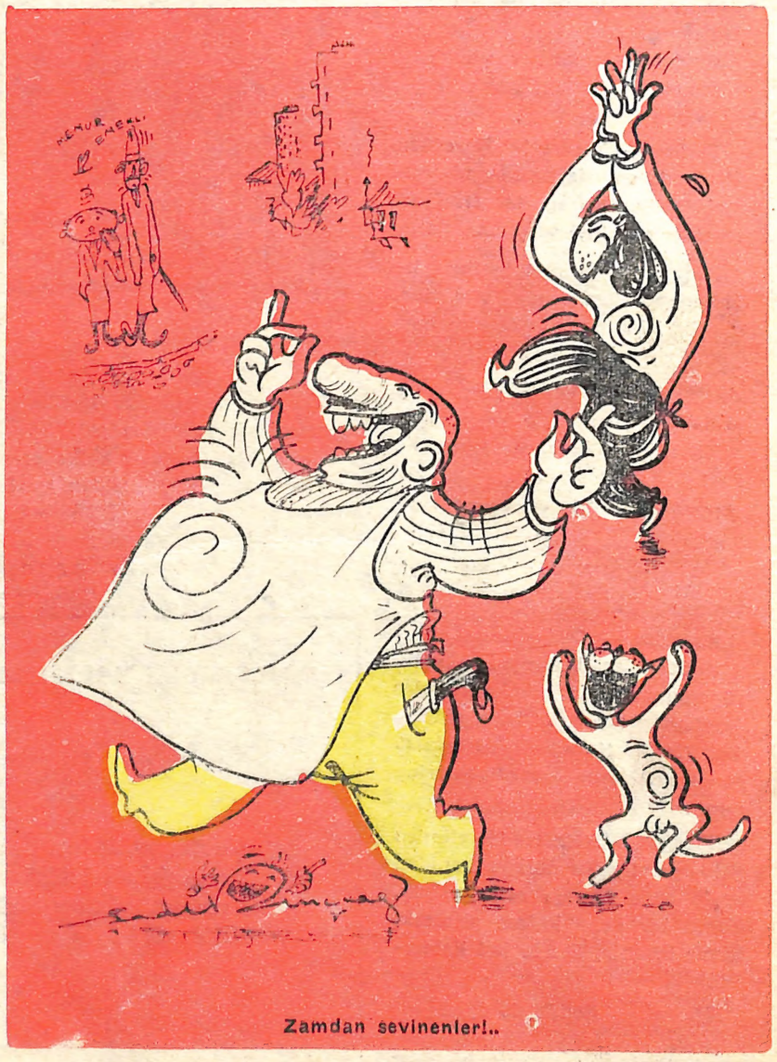

Zamdan sevinenler!..

ALO.. ALO.. Burası Akbaba Radyosu!

Akbaba, bu sayıdan itibaren, kendi radyo istasyonundan, okuyucularına, dünya, memleket ve kısa şehir haberleri vermeğe başlıyacaktır.

Haftalık radyo servisimizden, dünya radyolarının vermedikleri, Ankara, İstanbul ve İzmir radyolarının dalga geçtikleri en önemli haberleri dinliyeceksiniz.

Akbaba radyosu, mevlit okumıyacaktır, gazel okumıyacaktır ama, bazı haddini bilmezlerin canına okuyacaktır.

Akbaba radyosunun şimdilik, biri Ankara, biri İstanbulda olmak üzere iki istasyonu çalışmağa başlamış bulunuyor. Eğer, geçenlerde Amerikaya uçan Mahmut Baler biraderimiz, münasip bir dolar yardımı temin edebilirse, bütün vilâyetlerimizde, kazalarımızda, nahiyelerimizde, hattâ köylerimizde istasyonlar kurmak ve binbir dalga üstünden neşriyat yapmak gayemizdir.

Seçimler esnasında mikrofonumuzu, kelime hesabiyle, partiler ve adaylar emrine vereceğimizi de şimdiden müjdeleriz.

★

★ **İstanbul** — Alo, alo... Burası Akbaba radyosu... Sayın dinleyiciler, hepinizi saygıyla selâmlıyarak neşriyatımıza başlıyoruz:

Vali ve Belediye Reisi Profesör Fahreddin Kerim Gökay, soğukların devam etmesi dolayısiyle, şehrimizin üç büyük meydanında, Taksimde, Sultanahmette, Beyazıtta, Yugoslav kömürleriyle dolu üç mangal yaktırmış ve üşüyen vatandaşların ellerini ısıtmalarını temin etmiştir.

Açılma töreninde, sayın Başvekilimizin sıcak sevgiler ve hararetli tebrikler sunan telgrafı okunmuş, kurdele, bir ucundan Mükerrem Sarol'un, bir ucundan Hüsnü Yaman'ın tuttuğu makasla kesilmiştir.

Saat üçte biten merasimden, bu dakikaya kadar, meydanlardaki mangallarda 387 yolcunun ellerini, 5241 pabuçsuzun ayaklarını ısıttığı, 66 vatandaşın sigarasını yaktığı sayılmıştır.

★ **Ankara** (Babadolu ajansı): Yurdumuzda tren kazalarının artması dolayısile, dün, Ulaştırma Bakanlığında bir toplantı yapılmıştır.

Toplantıda söz alan D. D. Yolları Genel Müdürü Zihni Paşa, Tuzla'daki müessif kazaya temas ederek, kırılan rayların yerine yenilerinin konması ile dâvânın, rihayet bir yıl içinde halledilebileceğini belirtmiştir.

Zihni Paşa, raydan çıkmış vagonların devrilmelerine mâni olan servi ağaçlarını da hararetle övmüş ve Şevket Mocan tarafından gönderilen (üstün odun) nişanının çakılmasını rica etmiştir.

Umum Müdür bu parlak fikirlerinden dolayı, sayın Bakan Yümnü Paşa tarafından, şappadanak alnından öpülmek suretile taltif edilmiştir.

★ **İstanbul** (Akbaba ajansı): İlgililerin yaptıkları tahkikat neticesinde, şehrimizdeki et fiyatlarının anormal yükselişi, sabık Millet Partililerin beraat etmek için durmadan kurban kesmelerinden ileri geldiği anlaşılmıştır.

Fakat, Partililerin yargılanmaları sona erdiğinden, bütün et fiyatlarının önümüzdeki günlerde düşmesi beklenmektedir.

★ **İstanbul** (Gecekondu ajansı): Eski İstanbul vali ve belediye başkanı Dr. Lütfi Kırdar C. H. P. den istifa etmeğe muvaffak olmuştur.

Bu istifa karşısında C. H. P. ileri gelenleri derhal Ord. Prof. Gökay'a müracaat ederek, Partilerinde Kırdar'dan boşalan yeri doldurmasını rica etmişlerdir.

İnanılır kaynaklardan verilen haberlere göre, Gökay eski partisinin bu teklifini memnuniyetle kabul etmiştir. Diğer taraftan, Dr. Kırdar'ın da yeniden İstanbula vali ve belediye başkanı tayin edilmek suretiyle Gökay'dan boşalan makamı dolduracağı söylenmektedir.

— Pazar mevlitlerini siz de bizim gibi D. P. radyolarından dinleyiniz!..

Kestirme Cevap

HAMDİ Özyılmazer, kendisinden on yaş küçük bir kızla evlendi nihayet. Nihayet diyorum, çünkü, o kızla evlenebilmek için, zavallı genç, hayli fedakârlık etti. Gülsoy, öyle pek kendi yaşındaki kızlara benzemiyordu. Biraz erken gelişmiş, Suadiye'nin delikanlılarını kendine hayran bırakmakta gecikmemişti. Güzel bir kaç yaz geçirdikten sonra, kendine göre olgun sayılacak olan Hamdi'ye rastladı ve âşık oldu.

Malûm ya, eskiden erkekler âşık olurlardı. Şimdi her şey gibi bu iş de tersine döndü. Genç kızlar, bu yolda da erkeklerden geri kalmıyor, hattâ öne geçerek kendileri âşık olmağı tercih ediyorlar.

Sonbahar iyice geçtikten sonra Nişantaşına, apartımana indiler. Hamdi, Tanrının günü, akşamlara kadar yazıhanede çalışıyor, sonra yorgun argın eve dönüyordu. Lâkin, Gülsoy'un da isteklerini karşılamak lâzımdır. Gerçi kız, gündüzleri o ahbap senin, bu tanıdık benim, boyuna gezip tozuyor, kapı kapı dolaşıyordu ama, olsun. İnsan kocasiyle de bir şeyler yapmak istemez mi? Meselâ kuyumcuları dolaşmak, terzilere, kumaşçılara dalıp çıkmak, vitrinleri ziyaret etmek... Yahut geceleri sinemaya, tiyatro ya filân gitmek... Eş dost ziyaretine işi icabı gelemiyen Hamdi Özyılmazer'in hiç değilse bu kabil gezintilerde bir işe yaraması icabediyordu elbet.

Etmesine ediyordu ama, bu kabil ziyaretlere delikanlının kesesi müsait olsa bile, sıhhati pek imkân vermiyeceğe benziyordu. Onun için bir akşam eve gelip de Gülsoy'un:

— Hamdi, ben pek hastayım...

Dediğini duyunca, hem aklı başından gitti, hem de şaştı kaldı.

— Nen var yavrucuğum? İster sen anneni çağıralım, gelsin, biraz beraber kalsın...

— Rica ederim, diye sinirlendi birdenbire Gülsoy, kırk beş yaşında kadın, dünyadan el etek çekecek de zevceniz hamfendiye has tabakıcılık mı edecek? Annem de pekâlâ genç ve güzel... Yaşamağa hakkı var...

— Öyle tabii yavrum.....

Dedi ama Hamdi, büsbütün şaşaladı. Görünürde Gülsoy'un hasta olduğuna delâlet edecek hiç bir alâmet yoktu. Bunu söyler söylemez, o başladı ağlamağa:

— Ben biliyorum zaten, babam öldüğü zaman, evvelki sene de annem böyle hastalandıydı da hiç bir doktor iyi edemediydi. Herkes bir şeyin yok deyip geçiyordu... Ben de öyle oldum şimdi işte...

Hamdi telâşlandı:

— Dur şekerim, üzülme... Hemen yarından tezi yok... Gideriz, Benim tanıdığım iyi mütahassıslar var, muayene olursun...

Ertesi gün, öğleden sonra Hamdi erkenden yazıhanesini bıraktı, doğru eve koştu, Gülsoy'un biraz daha rengi solmuştu. Halsiz halsiz dolaşıyordu. Hamdi, sevgili karısını bir otomobile atınca doğru doktora...

— Aman Hulûsiciğim, ne olursa senden olur. Karımın hali harap, berbat durumda...

Diyerek vaziyeti bir bir anlattı. Doktor, erbap hekimlerdendi. Gülsoy'u ilk görüşte, bir hastalığı olmadığını anlamıştı. Lâkin kadına, ehemmiyet verdiğini anlatmak için soydu, giydirdi, uzun uzadıya muayene etti. Sonra Hamdi'yi bir kenara çekti:

— Yeni evlisiniz, değil mi? Diye sordu.

— Evet, ama bundan sana ne?

— Karının bir şeyciği yok azizim. Sade sinir. Kendisini inandırmak için zararsız bir kaç ilâç, vereceğim. Fakat galiba asıl hasta sensin. Kendine bir baktırsan iyi edersin.

— Ne münasebet yahu? Turp gibiyim.

— Haydi haydi. Öyle olsan karın sinir buhranları geçirmezdi...

Hamdi, bir şeyler anlar gibi olmuştu. Doktora teşekkür etti. Çıktılar...

Yolda Gülsoy kocasını sıkıştırdı:

— Ne fısıldaştınız doktorla Allahını seversen? Neler dedi sana? Çok mu tehlikeli vaziyetim? Sakın fena bir şey olmasın?

— Yok meleğim, yok güzelim. Yalnız bir seyahat tavsiye etti...

Doktor böyle bir tavsiyede bulunmamıştı ama Hamdi işi kestirmeden halletmek istiyordu. Karı koca Bursaya gittiler. Bir müddet Gülsoy orada tedavi gördü.

Aradan bir kaç ay geçmişti. Bir gün Hamdi, doktorla Taksim meydanında karşılaştı. Doktor:

— Nerelerdesin yahu? Diye sordu, hiç görünmüyorsun... Karın nasıl karın? Sıhhati düzeldi mi?

— Evet, sayende... Teşekkür ederim.

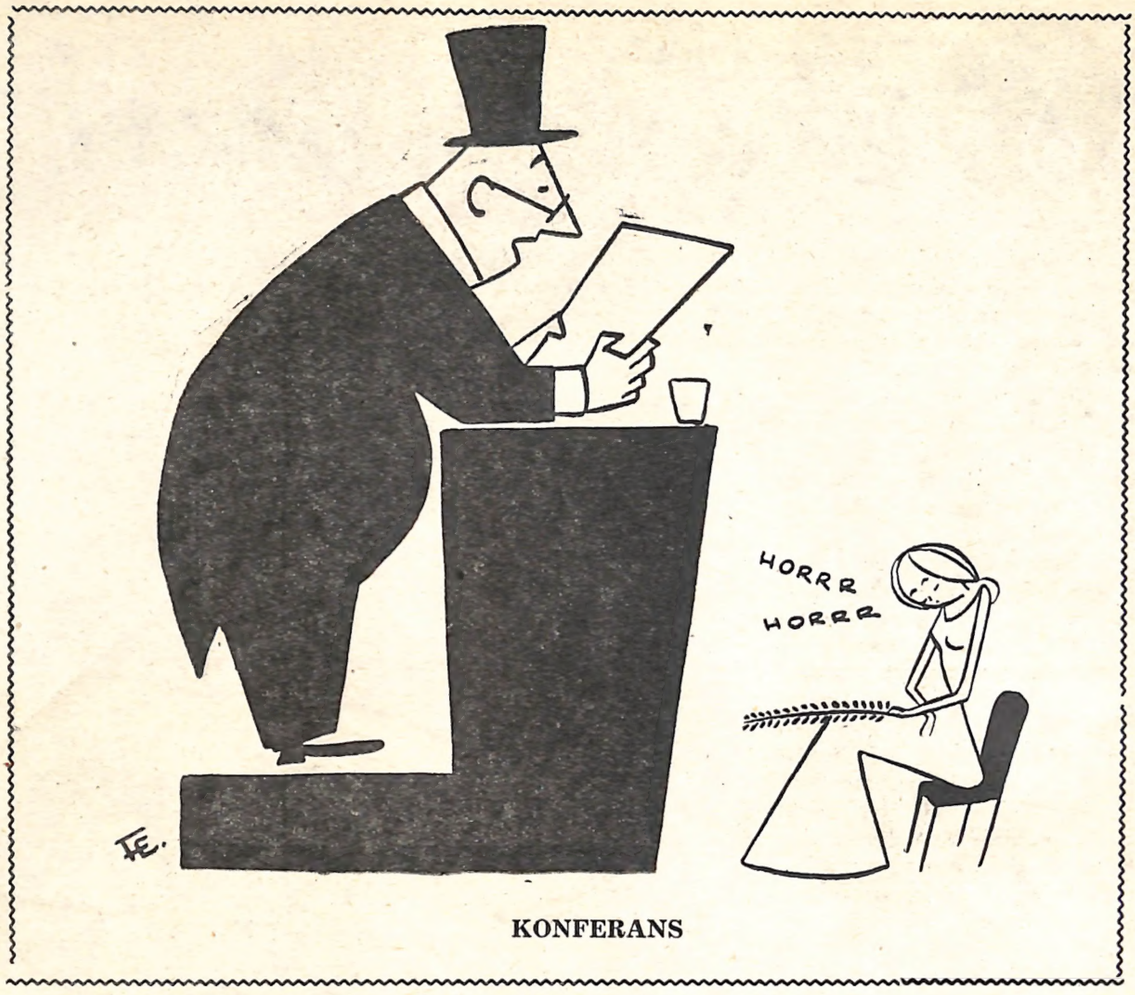

KONFERANS

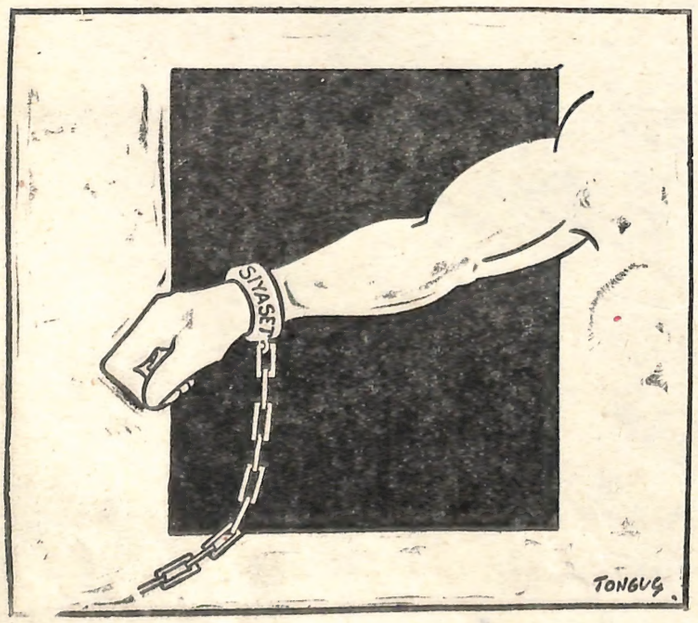

Gençlik kolu!...

KURTLAR!...

— Ne münasebet yahu, yine kendi sayende. Artık onunla meşgul olmağı öğrenmişsindir inşallah... ...

Hamdi güldü:

— Elbette... dedi. Sonra, birden hatırlamış gibi, hayretle ilâve etti:

— Tuh, yahu, keşke sana iki sene önce rastlasaydım...

— Neden, birader?

— O zaman, kaynanamı da kolayca tedavi edebilirdim; yazık oldu...

Doktor, Hamdinin kaynanasının genç olduğunu bilmiyordu ama, anladı tabiî.

Hikâyeci

○

DENEMEK

Kadın şişmanlıktan şikâyetçiydi. Doktor:

— En iyi çare masajdır... dedi.

— Nafile doktor bey, hiç faydası yok... diye itiraz etti kadın. Hekim yine sordu:

— Faydası yok mu? Şu halde denediniz?

— Tabiî efendim. Daireye her gün otobüsle gidip geliyorum...

ZARARI YOK

Jale telefonu açınca, gelen sesi tanıdı:

— Alo!.. Sen misin Ekrem? dedi, yanlış çevirmişim numarayı...

Ekrem de güldü:

— Zararı yok şekerim,, dedi, ben de zaten başka numarayı çevirmek üzereydim...

○

KORKULU RÜYA

Genç sanatkâr, Raşit Rıza'ya sordu:

— Üstad, evlenmeyi düşünmüyor musunuz?

İhtiyar üstad güldü:

— E, bazı bazı içkiyi fazlaca kaçırıp korkulu rüyalar gördüğüm oluyor elbet...

BAŞTAN,

Müdür, daktilosuna, nefes almadan süratle bir mektup yazdırıyordu. Bitirince, genç kız, safiyetle:

— Efendim, dedi, rica ederim, baştaki «sayın bay» ile sondaki «saygılarımı sunarım» arasındaki cümleleri tekrarlayın!..

○

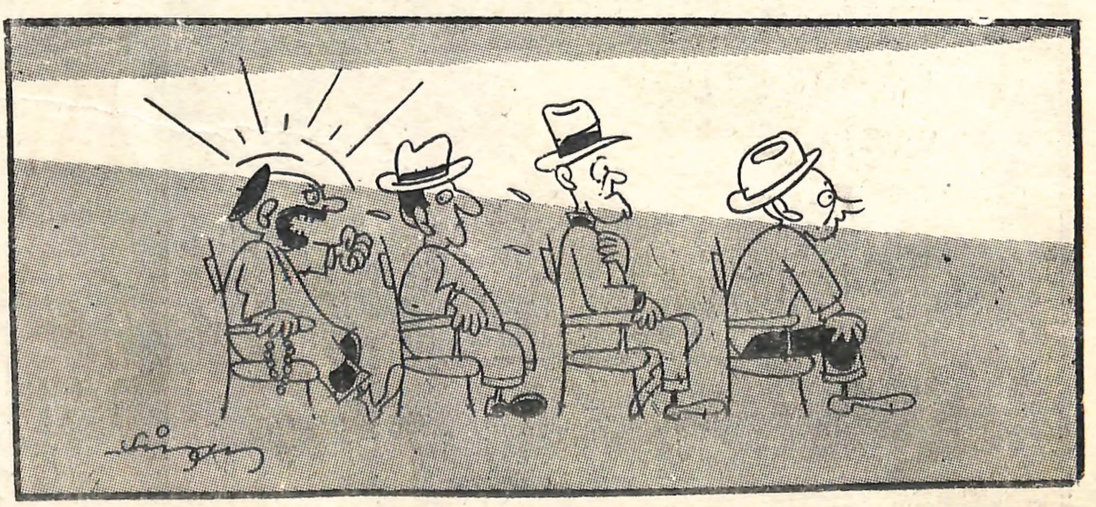

Ticanî — Şapkaları çıkarıyın!..

- BAŞÇAVUŞ - C
AZ KULLAN
NAYLON DO
EVEL MEZAT
YÜÜÜÜZ LİR
AZ KULLA-
NILMIŞ.
RESİMLER
-ALLAH SENİ
AMARİKAYA
KAVUŞTURSUN,
KIZIM..
BİR
SADAKA !..

MIS'İN
MIŞ
UUU !..
AA !..
- YERLİ AMERİKAN ÇİKLEEEET !..
KOVBOY JİKLEET !.
AMERİKAN SAKIZI
TAZE TAZE...
ALKARO
Ameriken Barı
BURADA İNGİLİZ SPOKEN YAPILIR

Salgını!..

VALİ BELEDİYEYİ BİR SENE VEKÂLETEN İDARE EDECEK (Gazeteler)

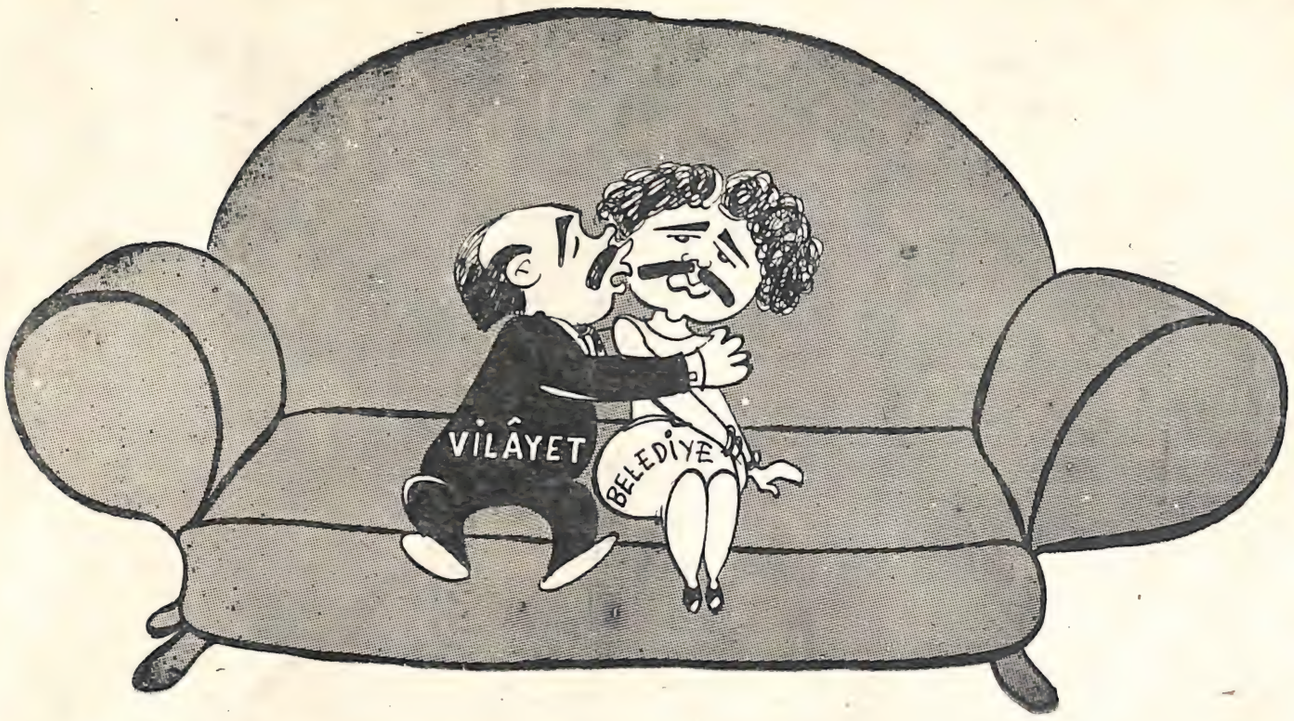

Vali — Artık bir sene de metres hayatı yaşarız sevgilim!..

Karda yürür, izini belli etmez!..

TEDAVİ

Doktor ümitsiz ümitsiz başını salladı:

— Telâşlanmanıza mahal yok. Zatürrie filân değilsiniz. Maalesef, nezlesiniz...

— Aman doktor, bunda esef edecek ne var?

— Daha ne olsun a beyim? Zatürrie olsaydınız sizi şıp diye tedavi edebilirdik. Çünkü ne yapacağımızı biliriz. Ama nezle öyle mi ya? Tedavisi meçhul bir illet!..

İADE

Sokakta arkkadaşına rastladı:

— Yahu, dedi, bir haber duydum. Boşandın mı sen?

— Evet, çok şükür.

— Karın ne oldu peki?

— Eski vazifesine döndü: Doktilom olarak çalışıyor...

TAMAMEN DEĞİL

İkisi de evliydiler. Biri eski, biri yeni. Yeni evli, yüreği titriyerek eski evliye soruyordu:

— Demek şimdi karınızla tamamen ihtilâf halindesiniz, öyle mi?

— Yo, diyordu öteki, anlaştığımız noktalar var şüphesiz.

— Ne gibi?

— Meselâ ben karımı güzel bulurum. O da kendini güzel bulur!

ÇOK ŞÜKÜR

Adam kulise girdi:

— George! de, ben dün akşam burada yiyip içtim mi?

George, terbiyeli bir tavırla:

— Evet efendim.

— Çok mu içtim?

— Paranız kadar, efendim.

Müşteri rahat bir nefes aldı:

— Çok şükür... Bu sabah cüzdanımı bomboş görünce, içindekileri düşürmüşüm sandımdı...

ÇARE

— Kızıma piyano öğretebilmek bana hayli pahalıya maloldu şekerim...

— Ya... Ne yaptın?

— Evin iki tarafındaki apartımanları satın alıp kiracıları çıkartmak zorunda kaldım!

HANGİSİ

— Sorma birader, başıma gelenleri! Ne yapacağımı bilmiyorum...

— Ne oldu?

— Bir mektup aldım. «Kızımı bırakmazsan seni öldüreceğim» diyor.

— Pekâlâ, sen de kızcağızı bırakıver yahu!

— İyi ama, herif mektubuna imzasını atmamış ki!

GÖRÜŞ FARKLARI :

Erkek gözü neleri görür?..

Kadın gözü neleri görür?..

Nereden Tanıyormuş?..

Yazan : Osman CEMAL

Ali Numan beyin gözlerindeki za'fı basar arttıkça, fena halde canı sıkılıyor, fakat bir türlü gözüne göre bir gözlük alıp takamıyordu. Çünkü gözlük ona bir çeki taşı kadar ağır ve sıkıntılı geliyordu.

Numan bey, bir akşam geç vakit Sarıyerden vapura bindi, İstanbula gelecekti. Alt kat salona inip bir köşeye kuruldu. Kamarada kendinden başka daha üç beş kişi vardı. Karşiki köşede tıknazca, iri yarı, bıyıkları ve kafası matruş biri oturmuş uyukluyordu. Vapur Beykozdan kalkarken bu zat gözlerini açtı. Ayağa kalktı ve etrafı dikkatle süzdükten sonra, gözlerini Numan beye dikti, süzmeğe başladı. Numan bey içinden herhalde bir bildik olmalı ama, acaba kim? diyordu. Bir aralık kalkıp selâmlıyacak oldu, fakat ya bir yabancı ise, fena halde mahcup olursun, diye bundan vazgeçti. Gözlerindeki zafiyetten dolayı zaten bir çok defalar, böyle mahcubiyetlere maruz kalmıştı. Her ne hal ise, dedi, eğer bildikse gelir, kendini tanıtır. Beş dakika sonra o zat Numan beye bakarak başını salladı. Ve eliyle yanındaki yeri gösterdi. Numan bey yine bir yanlışlık olmasın, diye düşünürken bu sefer öteki, yerden bir selâm verdi. Artık bu selâm tâ kendisine idi, zira yanıbaşında başka kimse yoktu. Hemen mukabele etti ve fesini, bastonunu alarak o zatın yanına gitti. Fakat yakından dikkatle yüzüne bakınca tanıyamadı. Bu, hiç şüphesiz ya bir yabancı, yahut şimdi unutulmuş pek eski ahbaplardan biriydi.

— Affedersiniz, efendim, zatıâlilerini birdenbire tanıyamadım.

— Biraz düşünün...

Numan bey düşündü. Sonra:

— Hatırlıyamıyorum efendim, dedi. İhtimal zihinler yorgun... Nerede teşerrüf etmiştik?

— İyi düşünün a canım?

— Nerelerde bulundunuz efendim?

— Siz nerelerde bulundunuz? Evvelâ siz söyleyin!

— Bendeniz, İzmirde bulundum, Konyada bulundum, Halep te bulundum.

— Başka nerelerde bulundunuz? Geçen sene nerede idiniz?

— Geçen sene Üsküdarda idim.

— Gördünüz mü bak, işte Üsküdardan tanışıyoruz. Bendeniz de geçen seneyi Üsküdarda geçirmiştim.

— Üsküdarın neresinde ikamet buyuruluyordu efendim!

— A... Tecâhülü ârifane mi gösteriyorsun, tımarhanede beraber değil miydik yahu?

Diğer yolcular telâşla merdive ne koşuştular ve memura dediler ki:

— Aman, aşağıda iki tane deli var.

Numan bey bağırdı :

— Affedersiniz efendiler, ben deli değilim!

Deli gülerek atıldı:

— Evet ama, gel de onu sen doktorlara anlat! Ben de deli değilim yahu! Diye ter ter tepinmiş, fakat bir türlü derdimi anlatamamış, soluğu tımarhanede almıştım!

ÖZÜR

Küçük Salamon, mektebe yarım saat geç geldi. Hoca, sert bir çehre ile sordu:

— Niçin yeç yeldin?

Salamon kekeliyerek şu izahatı verdi:

— Daha evvel yelemedim... Deminden, karşıki sokakta adamin biri bir sterlin duşurmuş, ariyordu... Etrafina kala balik toplandi. Ben da buraya yelmek için bekledim ki kalabalik dağilsin.

— Kalabaliktan sana ne?

— Sterlinin ustuna ayağimi basiyordum be!

— Halk Partisi seçim propagandasına bir Nisanda başlıyacakmış...

— Ya!!, Demek yine Pvasson davrli peşinde!..

HEDİYE

Orhan Boran, Küçük Sahne'nin fuayesinde, karısının kendisine yılbaşı hediyesi aldığını kabara kabara anlatıyordu:

— Mektuplarımı açmak için bir fildişi bıçak...

Uğur Boran'ın kardeşi Heyecan Başaran, Lâle Oraloğluna sordu:

— Sen kocana ne aldın?

Lâle'nin kocası, muharrir Ali Oraloğlu atıldı:

— Benim fildişi bıçağa ihtiyacım yok, mektuplarımı Lâle alır!..

HAVÂDİS

Hizmetçi girdi:

— Beyefendi, dedi, eskici geçiyor, bir emriniz var mı?

Beyefendi:

— Hayır, teşekkür ederim kızım, dedi, şimdilik elbiseye ihtiyacım yok...

SANAT

Elif Naci'nin sergisinde, genç bir gazeteci, üstada sordu:

— Neden ressamlar ekseriya kadını mevzu olarak alıyorlar?

Elif, kibar kibar güldü:

— Kadın ancak sanatla elde edilir de ondan...

ALÂMET

Perihan, Semiha'ya:

— Son günlerde kocam bana karşı pek iyi... diye anlatıyordu. Semiha telâşlandı:

— Ya... Peki, kimden şüpheleniyorsun şekerim?

Hanaylar mallarını temizleyip satacaklar (Gazeteler)

TEMİZLİKİ..

Dünya Karikatürleri

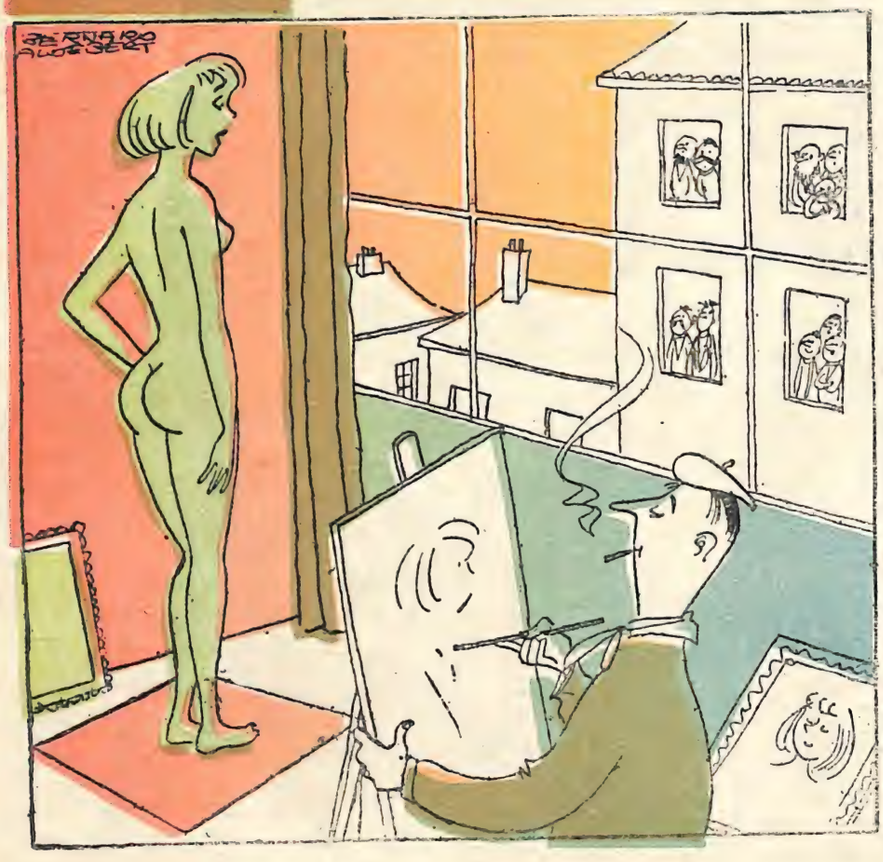

— Şu komşulara şaşıyorum. Hiç resim yapılırken görmemişler mi acaba?
(Fransız)

— Vay namussuz karı!.. Âşığına benim en nefis, en pahalı şarabımı içiriyorsun ha?..
(Fransız)

— İşte Paris'in en güzel omuzları!..
(Fransız)

Atletin gömleği!..
(Fransız)

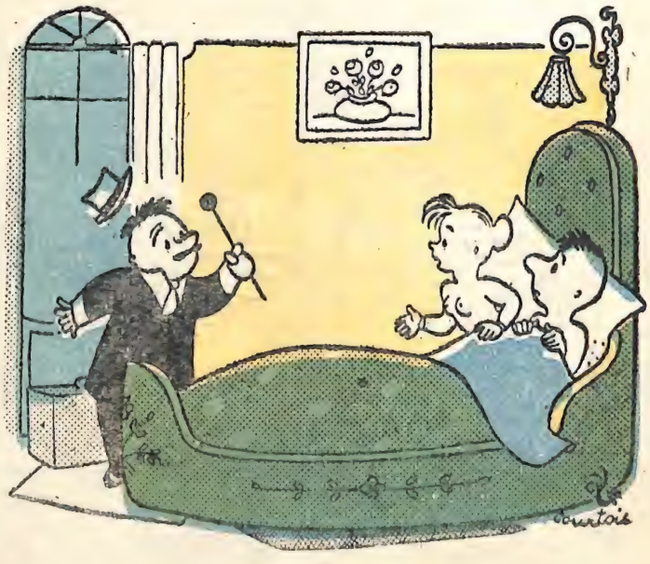

— Ne var bunda kızacak kocacığım?.. Bekârmış, karısına ihanet etmiyor kil..
(İtalyan)

— En çok nemi seviyorsun?
— Yaverini!..

(Fransız)

ŞÖHRET

Meşhur Fransız sanatkârı, Sacha Guitris İtalyaya yaptığı seyahatte, küçük bir şehre uğramıştı. Bir ticarethaneden hediyelik bir şey satın almak istedi. Fiyatını sordu. Patron, yerlere kadar eğilerek:

— Büyük sinyor! Dedi, sizin gibi bir şahsiyetin mağazamıza gelip, alış veriş etmesi bizim için büyük bir şereftir. Size beş bin liret, hattâ dört bin liret değil, yüksek hatırınız için iki yüz lirete vereceğim.

Sanatkâr, şöhretinin buraya kadar ulaşmasından gurur duydu. Ona saygı gösteren mağaza sahibinin teklif ettiği fiyatı öderken:

— Rica ederim, bunu bana Grand Hotel'e gönderiniz, dedi.

Patron, sükûnetle:

— Peki efendim, dedi. Lütfen isminizi söyler misiniz?

Dünya Mizahından

HİKÂYE :

Perşembenin Gelişi..

SEİNE bölgesinin mahkemelerinden birinde, hâkim, hüviyet tesbiti yaptıktan sonra dâvacıya sordu:

— Anlatın bakalım Mösyö Paul Vincent, meselenin esası nedir?

Kırk yaşlarındaki dâvacı, ayağa kalktı. Kibar ve temiz giyimli bir adamdı:

— Karımdan ayrılmak istiyorum efendim! dedi.

— Sebep?

— Sebep... Çünkü beni aldatıyor..

— Deliliniz var mı?

— Elbette var. Olmasa buraya gelir miydim?

Bu sırada genç ve güzel Madam Charlotte Paul Vincent yerinden fırladı:

— Yalan hâkim bey... diye bağırdı. Kocası ona döndü:

— Yalan mı? La Joconde'a gittiğin de yalan mı?

— Durun, susun; dedi, hâkim. Mösyö Paul Vincent, mahkeme huzurunda birbirinizle konuşamazsınız. Neymiş o La Joconde? Hatırımda kaldığına göre bir bar galiba...

— Hayır efendim. Bir tablodur. Meşhur Rönesans devri ressamlarından Leonard de Vinci'nin şaheseri. Louvre müzesinde bulunuyor..

—Malûm, malûm... Ama karınızın sizi aldatmasiyle bu işin münasebeti ne?

— Efendim, iki hafta evvel karım, La Joconde'u seyre gitti...

— Ne çıkar bundan?

— Anlayatım da görün: Dört ay kadar evveldi. Bir gün ne münasebetle, hatırlıyamıyorum, Louvre müzesini ziyarete gitmiştim. Galiba bir ressam arkadaşla buluşacaktık. Salonlarda ağzım bir karış açık dolaşırken baktım, La Joconde adlı tablonun karşısında genç, güzel ve şık bir kadın duruyor... Hemen ensesine soluldum: «Ne kadar şâhane, değil mi?» diye sordum. Gözlerini bayılttı: «Ah, sormayın» dedi, «Bunu yapan ressam herhalde pek usta birşey olmalı. Acaba benim de portremi yapar mı?». Önce anlıyamadım. Çünkü, müzeye gelip de bir insanın Leonard de Vinci'den habersiz olmasına imkân göremiyordum. Hele böyle münevver yüzlü bir genç kadının... Sonra birdenbire aklıma bir fikir geldi. Hiç bozmadan: «A, tabii» dedim, «Ben ressamı gayet iyi tanırım. Arkadaşımdır. Kendisinden rica edersem, müzelere konmağa lâyık ikinci bir şaheser tablo daha yaratır. Hele sizin kadar nefis bir model de bulduktan sonra... Uzatmıyalım efendim, konuşa konuşa Louvre'dan çıktık. Öğleden sonra ben Leonard'ı bulmağa gidecektim. O gece de, Carlotte, apartımanıma gelecek, portreyi kararlaştıracaktık. Ondan ayrıldıktan sonra doğru Carrossier'yi görmeğe gittim. Carrossier, kendini ressam zanneden safdillerden biriydi. Ama benim çocukluk arkadaşımdı. Hemen meseleyi ona anlattım: «Aman» dedim, «Ne olursa senden olur. Harikulâde bir parça buldum. Sakın bozuntuya verme. Seni İtalyan ressamı Leonard de Vinci diye tanıtacağım. Sen de gûya onun resmini yapacaksın». Carrossier bu işe o kadar güldü ki, az daha kasıkları çatlayacaktı. Şakadan da olsa kendisini bir dahi yerine koymak hoşuna gitmiş ti. O akşam bana gelmeği memnuniyetle kabul etti. Hem de mo delini merak ediyordu.

Derken efendim, akşam oldu. Tabii size izaha hacet olmıyan bazı tedarikler gördük. Çat kapı, Charlotte geldi. Enfes bir gece esvabı giymişti. Leonard'ı (!) kendisine tanıttığımda gayet tabii karşıladı. Hattâ ondan hoşlandı bile. Konuşmamız hep resim sanatı üzerindeydi. Charlotte da resimden, benim anladığım kadar anlıyordu ancak. Hemen ertesi günden itibaren tablonun yapılmasına başlanacaktı. Hem de bende çalışacaktı ressam. Charlotte resmin müzeye girmesini şart koşuyordu...

— Peki, dedi hâkim, sonra ne oldu? Bu tafsilâtın dâva mevzuu ile alâkasını göremiyorum...

— Önce bendeniz de göremeştim efendim. Fakat vaktaki kısa zamanda işin rengi değişti, yani biz Charlotte'la evlendik. O zaman ortada ne tablo kaldı, ne bir şey... Karım, nihayet itiraf ediverdi. Dedi ki: «La Joconde'un kimin eseri olduğunu bilmiyecek kadar budala değilim ya... Elbette Leonard'ın beş yüz sene önce yaşadığından haberim vardı. Ama senden hoşlanmıştım. Erkekler nedense güzel kadınların budala olduklarına inanırlar ve bu inançları doğru çıktığı zaman memnun olurlar. Onun için sana mahsus öyle göründüm. Sen de beni zarif bir sersem zannettiğin için hoşlandın ve şimdi de evlendik». Bu masala inanmıyacaktım. Lâkin ilk kocasını da meğer aynı usulle yakalamış. Böyle olunca gerçek diye kabul etmek gerekiyordu. Birbirimizi seviyorduk. Onun için şöyle yahut böyle bir başlangıcın hiç önemi yoktu. Mesut ve rahat yaşıyorduk...

— E, dedi hâkim, öyleyse ne demeğe karınızdan ayrılmağa kalkıyorsunuz?

— Arzettim ya efendim? İki hafta evvel, tesadüfen Louvre'a gittiğim zaman karımı La Joconde adındaki kadın portresinin karşısında görmiyeyim mi? Başkası olsa ne çıkar bundan diyebilir. Ama ben.. Ben ki, Charlotte'la bu vesile sayesinde tanışıp evlendim. Ben bunun ne demek olduğunu bilmez miyim? Onun için, sayın hâkim, karım kat'i surette beni aldatıyor veya aldatacak. Ayrılmak istiyorum...

Henri HUYGUES

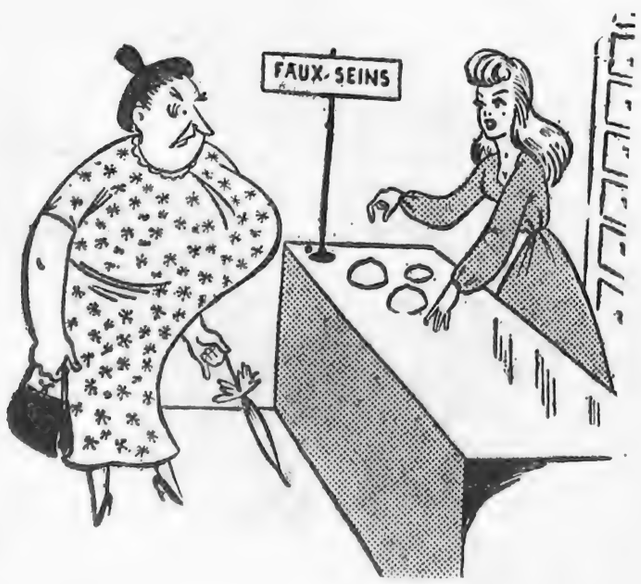

— Hangisini istiyorsunuz bayan?..

(Fransız)

BİLÂKİS

İki Yahudi konuşuyorlardı:

— Salamonun bir daha yuzunu yormek istemiyorum...

— Neden?

— Yeçen yun, kendisinden beş yüz frank borç istedim...

— Ey; vermedi mi?

— Bilâkis, verdi da, onun için!

Sosyete KARILAR

AKBABA'NIN ROMANI: 11

Yazan: Server BEDİ

O

Nejat Zeynebi bir kere daha baştan ayağa kadar süzerek:

— Bırak Fransızcayı, dedi, bu ne şıklık! Bu ne saçlar!

Zeynep, bir omuzunu kaldırarak cevap verdi:

— Tabiî, bir elbise 350 bin frank, yani bizim paramızla dört bin lira verirsen sen de benim gibi olursun.

Nejat şaşırdı ve bağırdı:

— Bu elbise dört bin lira mı?.

— Ne zannettin ya! Fathın en güzel elbiselerinden

bu, Gelirken Ankara vapurunda kadınlar bana yiyecek gibi bakıyorlardı.

Nejat, Zeyneb'in karşısına oturdu ve başını salladı:

— Hayret! Hayret! Göz kamaştırıyorsun. Cavit nasıl? Niçin gelmedi seninle?

Zeynep içini çekti:

— O, Londrada kaldı. Hastahanede. Bir daha ameliyat olacak.

— Prostat, değil mi?

Zeynep bir sigara yakarak cevap verdi:

— Evet şekerim. Fakat... Fena.

— Fena mı? Nedir?

— O işte.

— Kanser mi?

— Evet. Kendisi bilmiyor. Doktorlar bana söylediler. Hem de... Nasıl diyorlar işte... Kuyruklu cinsinden.

— Metastaz mı yapmış.

— Evet, evet... Öyle bir şey. O işte.

Nejat, eliyle çenesini kaşıdı ve mırıldandı:

— Vah Cavitcik vah... Demek, ümit yok.

Zeynep kaşlarını kaldırdı:

— Yok! Dedi, iki ay daha ya yaşar, ya yaşamazmış.

Nejat, evvelâ Zeynebin yüzüne, sonra önüne baktı. Ne talihli kız bu! Cavit, en az beş milyonluk adamdır ve Zeynebe en az, iki, üç milyon kalacak. Ne piyango! Sonra, bir anda, içinden şöyle bir şey geçti: «Zeynep artık, arada bir bu apartımanda kendisiyle hoşça vakit geçirilecek bir eski âşina olmaktan çıktı. Ona başka gözle bakmak lâzım.

— Güzel, diye mırıldandı.

Zeynep sordu:

— Güzel nedir?

Nejat, gizli düşüncesi keşfedilmiş gibi kısa bir şaşkınlık anı geçirdikten sonra:

— Yani, dedi, şey işte... Ben Cavidi çok severim. Onun sayesinde epey de iş yaptım, para kazandım. Fakat... Ömrü bukadarmış. Elden ne gelir? Onunla beraber ölecek değiliz

ya... Güzel olan şey, senin talihin şekerim. Birdenbire, İstanbulun yalnız en güzeli değil, en zengin kadınlarından biri olacaksın, milyoner olacaksın. Allah sana, istediğinden fazlasını veriyor. Sosyete karı olmak istiyordun, oldun. Bir balo gecesi turnayı gözünden vurdun. Arkasından da, bir sene geçmeden, milyoner! Salih senin kadar talihli çıkmadı. Sabriye hanımla evlendi ama, İzmire gittiler. Kadın onu pençesinin içine aldı. Yanından ayırmıyor.

Zeynep, bütün bu sözlerden hiç birini duymamış gibi birdenbire sıçradı:

— Pariste kimleri gördüm, bil! dedi.

— Kimleri?

— Bizim beyle hanım. Operanın sigara salonunda. Benim üstümde Christian Dior'un çok güzel bir tuvaleti vardı. Bütün Paris kadınları bana bakıyorlardı. Bir de bizim hanımla göz göze gelmiyeyim mi? Tanıyamadı beni evvelâ. Şaşırdı. Beye döndü, bir şey söyledi, o da bana hayretle bakıyor ve gözlerine inanamıyordu. Çünkü onlar beni köye gitti biliyorlar. Ayrılırken öyle dedim onlara. Cahit'le evlendikten sonra da Avrupaya gittim. İki aydan fazla kalmadım İstanbulda. Onlar da bir kaç kere Ankaraya gidip gelmişler. Bilmiyorlar.

— Demek tanımadılar seni.

— Tanır gibi oldular ama, gözlerine inanmadılar.

Zeynep önüne baktı, içini çekti ve bir müddet öyle kaldıktan sonra, gözlerini ağır ağır Nejad'a kaldırdı:

— Biliyor musun? Dedi, zavallı Cavit öldükten sonra ne yapacağım?

Nejat hemen cevap verdi:

— Biliyorum.

— Ne yapacağım?

— Benimle evleneceksin.

Zeynep yüzünü buruşturarak:

— Hayır şekerim, dedi, kimse ile evlenmiyeceğim, köyüme gideceğim.

(Devam edecek)

AKBABA'NIN YENİ ROMANI

JİGOLO TEVFİK

★ Jigolo Tevfik, aşka susamış, zengin dulların, heyecan ve ihtiras arayan kadınların kurtarıcısı!..

★ Jigolo Tevfik, her gün yanı başımızdan benzerlerinin geçtiği hakiki bir zamane çapkını!..

★ Jigolo Tevfik, para harcamadan, iyi yaşamanın yolunu bulan, kurnaz olduğu kadar yakışıklı bir genç!..

★ Jigolo Tevfik, kadın denilen meçhulün püf noktasını bulan günün adamı!..

Size her zaman gördüğünüz, uzaktan tanıdığınız insanların iç âlemlerini anlatacak olan bu aşk, ihtiras ve macera romanını, güzel ve renkli resimlerle süslü olarak yakında bu sayfalarda okuyacaksınız...

Dünya Karikatürleri

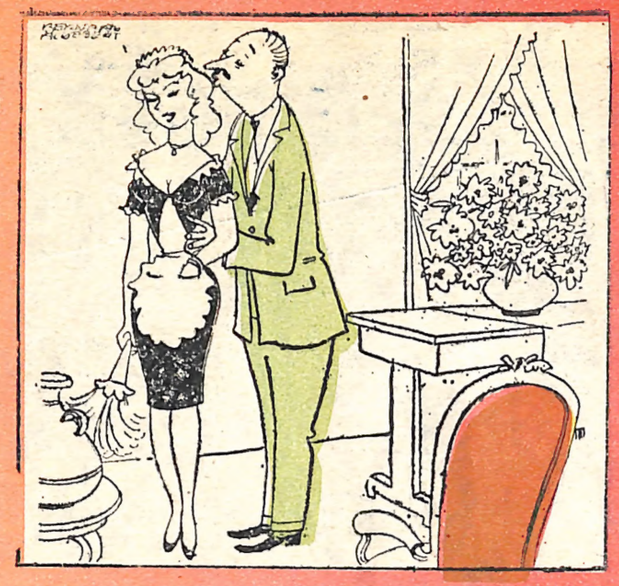

— Doğum günümü, onuncu defadır ki tebrik ediyorsunuz, ama bir kere hediye verdiniz!..

(Fransız)

— Girebilirsiniz artık, giyindim!..

(Fransız)

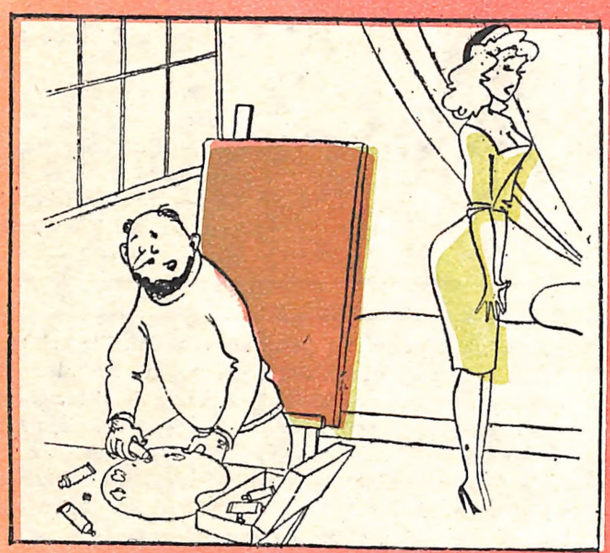

Ressam — Soyununuz...
Model — Oooh, rica ederim, önce siz soyununuz!..

(Fransız)

MAHPUSHANE MAHSULÜ :

— Buna ne numara koyalım?.

(İtalyan)

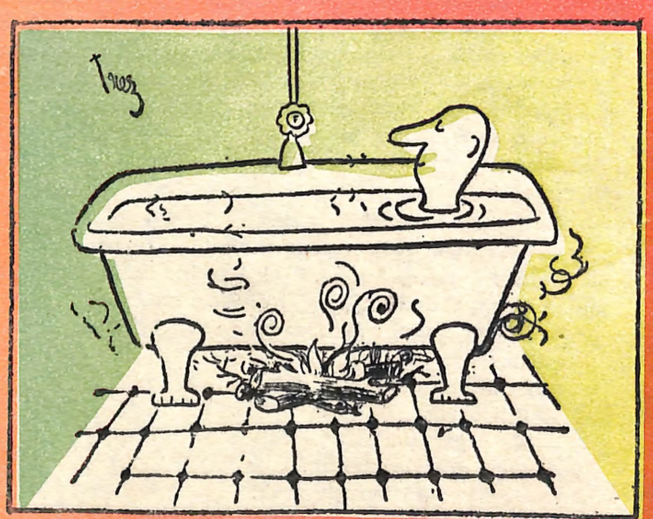

YAZISIZI..

(Fransız)

Puro Sabun Fabrikasının en son imalâtından

Kremli
PURO
TUVALET SABUNU

1 LİRA

Kremli Puro sizi
DAHA GENÇ - DAHA CAZİP - DAHA GÜZEL yapar.

Bol köpüklü - Nefis kokulu

PURO

Tuvalet Sabunu 100 de 100 saftir

Etibank. T. Ticaret ve İş Bankalarile Milli Reasürans Şti. nin kurduğu

Ankara Sigorta Şti.

Kara günlerinizin en vefalı dostudur

(İŞ MERKEZİNİN YENİ ADRESİ)

Galata — Bankalar Cad. No. 80

ANKARA SİGORTA HANI

TELEFON :
Müdür : 42664
Santral : 47580

Telgraf:
ANTAS — İSTANBUL

SIRDAŞ

Doktorlar, Avukatlar, Hikâyeciler, Terziler, Sanatkârlar ve
Gönül işlerinde tecrübeli bir ekip sizlere bir

SIRDAŞ

hazırlıyorlar. Ne derdiniz varsa: Hasta mısınız? Âşık mısınız? Başka bir üzüntünüz mü var?... Şimdiden Sırdaşa yazınız. İlk sayısında size cevap verecek, yol gösterecektir.

Derdini söylemeyen dermanını bulamaz!..

Sırdaş, okuyucularının en akıllı arkadaşı, en samimî sırdaşı olacaktır.

ADRES :
Sırdaş — Klodfarer caddesi, No. 8 - 10, Kat 2 — Belediye
İSTANBUL

Türkiye İş Bankası

1.500.000 Liralık Planın ilk iki çekilişi

1 Mart:

Bahçeli 3 Ev

Çeşitli Para İkramiyeleri

3 Mayıs:

Bahçeli 3 Ev

150 Liralık Bir Küçük Cârî Hesap Açtırınız

Nişan
ve
Nikâh
Sepetleri

★

Buketler

★

Merasim çelenkleri

★

Beyoğlu Parmakkapı
Mis Sokak No. 1
Telefon: 41747

Akbaba
siyasî mizah gazetesi

— Sayın hâkim, dâvamızda ne kadar haklı olduğumuzu isbat için, hususî dosyamda, gösterecek daha çok şeylerim var!...

— İl Travaso —